

Florio den 5/17 Mars 78

Egen älskade Mary!

Endteligen kan jag underrätta dig om dagen för vår afresa till Ryssland, d.v.s. till Nikolajeff, derifrån vi genom Moskva komma raka vägen hem. Den 4 April n.st. gå vi ifrån Florio till Rujuk-dere (?), på andra sidan om Constantinopel, och derifrån afgå vi med ångbåt den 9 April.

Enligt alla beräkningar böra vi då väl vara hemma de sista dagarna af April. Huru glad jag är att slippa hem kan du föreställa dig min egen älskling, det låter nästan otroligt att det återstår endast 1 1/2 månad, innan jag får omfamna mina kära.

Tack för ditt bref af den 13 Feb. Nr. 21, jag ser deraf att du och barnen äro friska och glada, mera behöfs ju ej. Snart skall jag komma och mönstra min stora familj, börjandes ifrån min rara hustru ända till små fröknarna. Jag har varit så länge borta att jag ej mera minnes huru du ser ut ens, men snart, snart får jag ju se dig. I Hfors måste du naturligtvis möta mig, och jag skall nog i god tid underrätta dig om tiden.

Här börjar bli bra tråkigt, vädret är fortfarande fult, storm och regn dagligen, smutsen öfver fotleden. Hittills hafva vi ej många sjuka, och eget nog gå vi fortfarande fria från typhus. Jag är sjelf ej i stånd att blifva af med min diarrhé, men har redan börjat vänja mig dervid och hoppas kunna kurera den med kinin.

Nu får du åter min egen älskling ett särdeles knapphändigt bref, men nu just fingo vi veta att ett transportskepp med sjuka afgår från Stefano till Odessa. Två af våra Officerare, Knorring och Alftan medfölja, och stå endast och vänta på våra bref, för att afresa. Så snart jag för min mage kan, far jag in till Constantinopel, som alla äro särdeles förtjusta i. Der hvimlar nu af ryska officerare i civila kläder.

Nej, nu måste jag sluta. Adieu, älskling, kyss barnen och helsa alla andra, snart omfamnas du af din egen

Eugène